

Nabokov en het geluk

Lila Azam Zanganeh

“Het is augustus 1971. De ochtendhemel is kobaltblauw, wanneer schrijver Vladimir Nabokov, met een door de zon gebruind gelaat en gewapend met een net, hoog in de bergen op vlinders jaagt. Hij vertelt zijn zoon Dimitri dat zijn dromen zijn uitgekomen en het opperste geluk hem ten deel is gevallen. Ik ben blij dat ik me kan voorstellen hoe hij daar, op die bergtop, met de opgetogenheid van zijn personage Van Veen riep: ‘Ik, Vladimir Nabokov, groet u, het leven!’”

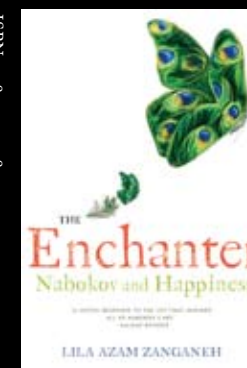
Dimitri neemt een foto van zijn vader, als die op 72-jarige leeftijd neerstrijkt op de top van La Videmanette, 7.000 voet boven zeeniveau. Hij staart in de verte, met een opengewerkte pet op zijn hoofd, een eenvoudige bermuda en wandelschoenen aan en dikke witte, bij zijn enkels opgerolde sokken. Tussen zijn handen een klein pleisterdoosje, waarin hij al vele decennia zijn vlinders bewaart. Op de achtergrond de alpenweiden en niet al te uitgestrekte bossen met pijnbomen. Tijdens het aftasten van de horizon, merkt hij de kleine details op van het naburige stadje Rougemont. Zonnevliegjes strijken neer op zijn gezicht, zijn linker neusvleugel. Het zwerk is helder en grillig tegelijk en lijkt op zijn Russische pseudoniem Sirin, een paradijsvogel.

Dat is het begin van mijn verhaal. Nabokov heeft me gedurende de jaren steeds meer gegrepen, omdat hij volgens mij een gave heeft die weinig andere kunstenaars

hebben: hij kent het geluk en wil ons daar deelgenoot van maken, zowel in de kunst als in het leven. Waar gaat het over? Het gaat over een bepaalde visie, over de grote onzinnigheid van het oneindig

pessimisten kan hij het onzinnige van het observeren niet zien’. Het draait om het ontcijferen van de code van de wereld, die een geheime en bijna mystieke kaart is geworden. Daarom lezen en schrijven we om de wereld opnieuw te betoveren en door onbekende regionen te bladeren. Het donkere licht, de magische atlas van woorden en de wirwar van flora en fauna hebben allemaal te maken met een gevoel van nieuwsgierigheid en verovering, maar misschien nog meer met de kunst verbaasd te kunnen worden, zodat er een voortdurende klik is met het geweten. Gevoelens in verschillende gedaanten komen los en vertalen zich in de kleuren die zij ons dwalende karakter geven. Wij moeten beseffen in welke tijd een zin is geschreven, maar het gaat om het moment dat de schrijver door de ogen van de lezer kijkt. Deze ontdekking, die we met een fractie van ons verstand doen, is de enige werkelijkheid die uiteindelijk leidt naar een tijd die licht en vrij is.”

ISBN: 9789025455813

observeren van de details der dingen. ‘Dat is een pessimist’, schreef hij over een van zijn personages, ‘en net zoals bij alle

Lila Azam Zanganeh is in Parijs geboren uit Iraanse ouders. Als lid van een familie die de hele wereld als haar domicilie heeft, spreekt ze zes talen vloeiend. Na een voorbereidende studie aan het Lycée Henri IV, studeert ze literatuur en filosofie aan l'École Normale Supérieure. Aansluitend volgt ze een opleiding moderne letterkunst, film en Romaanse talen aan de Harvard Universiteit, vooraleer te verhuizen naar New York. Ze haalt haar Masters politieke wetenschappen aan de Universiteit van Columbia en schrijft een bloemlezing over de Iraanse cultuur, die in verschillende talen verschijnt. Sinds 2002 publiceert ze een groot aantal culturele en literaire artikelen in Le Monde, The New York Times, Paris Review en La Repubblica. Haar eerste boek, 'The Enchanter. Nabokov and Happiness', een combinatie van fictie en een essay, verschijnt deze zomer in de Verenigde Staten, Groot-Brittannië, Frankrijk en Nederland ('De Tovenaar', Uitgeverij Contact). Ze heeft alvast lovende recensies gekregen van Salman Rushdie (winnaar van de Man Booker Prize), Orhan Pamuk (winnaar van de Nobelprijs voor literatuur), Azar Nafisi (auteur van de internationale bestseller 'Lees Lolita in Teheran') en Dimitri Nabokov (enige zoon en verantwoordelijk voor de literaire nalatenschap van Nabokov). Lila Azam Zanganeh maakt in de VS, naast Kofi Annan, Madeleine Albright en Colin Powell, deel uit van de Raad van Toezicht van het International Rescue Committee, dat zich het lot van vluchtelingen in de hele wereld aantrekt.

lilaazamzanganeh@speakersacademy.eu

FOTOGRAFIE: © HANK GANS
VERTALING: JACQUES GELUK